

Endelig har sagsøgeren anført, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2, TEUF samt artikel 6 og 20 i forordning nr. 659/1999, hvilket er i strid med sagsøgerens ret til forsvar og endvidere i strid med princippet om god forvaltningsskik.

(¹) Europa-Kommissionens beslutning af 24.5.2011 K(2011) 3504 endelig om statsstøtte til visse græske kasinoer — C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009) (EUT L 285, s. 25).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 13. november 2012 — HSH Investment Holdings Coinvest-C og HSH Investment Holdings FSO mod Kommissionen

(Sag T-499/12)

(2013/C 26/119)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: HSH Investment Holdings Coinvest-C Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) og HSH Investment Holdings FSO Sàrl (Luxembourg) (ved advokaterne H. Niemeyer og H. Ehlers)

Sagsøg: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse af 20. september 2011 i sag C 29/09 (ex N 264/2009) — HSH Nordbank AG — annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført følgende anbringender imod påbud, der skal opfyldes af mindretalsaktionærerne.

1) Første anbringende: Ingen selvstændig støtte til mindretalsaktionærerne

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen har anvendt begrebet støtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF fejlagtigt, idet den med urette har identificeret sagsøgerne som støttemodtagere. En forhøjelse af deres andelsværdier er for mindretalsaktionærerne blot en økonomisk følgevirkning af støtten til HSH Nordbank og ikke en indirekte støtte til mindretalsaktionærerne.

2) Andet anbringende: Utilstrækkelig begrundelse for konklusionen om, at sagsøgerne har opnået en fordel

Sagsøgerne anfører her, at Kommissionen har tilsidesat begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF,

idet den ikke tilstrækkeligt har redegjort for, hvorfor sagsøgerne skulle have modtaget en indirekte statsstøtte, og af hvilke årsager HSH Nordbanks virksomhedsværdi skulle være blevet fastsat fejlagtigt. Derudover har Kommissionen ikke angivet en talværdi for størrelsen af den angivelige støtte til mindretalsaktionærerne og sammenblandet undersøgelsen af denne støtte med undersøgelsen af byrdefordelingen.

3) Tredje anbringende: Fejlagtig fastlæggelse af de faktiske omstændigheder ved undersøgelsen af, om sagsøgerne havde modtaget en finansiel fordel

Med dette anbringende gøres gældende, at Kommissionen har foretaget en fejlagtig sagsfremstilling. Efter sagsøgernes opfattelse har det selskab, der vurderede HSH Nordbank ikke fastsat HSH Nordbanks virksomhedsværdi — og dermed emissionskursen for de nye ordinære aktier — for højt, men har derimod foretaget vurderingen i overensstemmelse med anerkendte vurderingsmetoder.

4) Fjerde anbringende: Undladelse af at tage sagsøgernes bidrag i betragtning ved byrdefordelingen

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen har anvendt de i artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og i restruktureringsmeddelelsen (¹) indeholdte krav om byrdefordelingen fejlagtigt, idet den ved sin undersøgelse af, om sagsøgerne i tilstrækkelig grad var inddraget i byrdefordelingen, havde undladt at tage hensyn til de af sagsøgerne ydede bidrag.

5) Femte anbringende: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 (²) og retssikkerhedsprincippet ved en ikke-forskriftsmæssig afslutning af den formelle undersøgelsesprocedure

Sagsøgerne gør her gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 og retssikkerhedsprincippet, idet den afsluttede den formelle undersøgelsesprocedure i forhold til sagsøgerne uden have truffet en afgørelse som omhandlet i artikel 7 i forordning nr. 659/1999.

6) Sjette anbringende: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 659/1999, artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og restruktureringsmeddelelsen ved udstedelse af uegnede påbud

Med dette anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 659/1999 og restruktureringsmeddelelsen, idet den har udstedt påbud, som ikke stod i forbindelse med omstruktureringen af HSH Nordbank, men derimod udgjorde en skjult godkendelse af en indirekte støtte under betingelser.

7) Syvende anbringende: Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet ved at pålægge sagsøgerne en uforholdsmæssig byrde

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet, idet den har pålagt sagsøgerne uforholdsmæssige byrder ved byrdefordelingen.

- 8) Ottende anbringende: Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet ved forskelsbehandling af sagsøgerne

Sagsøgerne gør her gældende, at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet den i sin afgørelse udstedte påbud, der bebyrdede sagsøgerne, og som Kommissionen ikke pålagde i andre sammenlignelige tilfælde.

Subsidiært gør sagsøgerne følgende anbringender gældende mod den anfægtede afgørelse:

- 1) Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og meddelelsen om værdiforringede aktiver⁽³⁾ ved en fejlagtig beregning af de uforenelige støtteelementer

Med dette anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og meddelelsen om værdiforringede aktiver, idet den har beregnet det med garantien for HSH Nordbank forbundne såkaldte uforenelige støtteelement fejlagtigt.

- 2) Andet anbringende: Utilstrækkelig begrundelse for fastsættelsen af den faktiske økonomiske værdi

Sagsøgerne gør her gældende, at Kommissionen ikke på tilstrækkelig vis har begrundet, hvorledes fastsættelsen af den faktiske økonomiske værdi af den portefølje, som er omfattet af garantien, har fundet sted.

- 3) Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og meddelelsen om værdiforringede aktiver ved en fejlagtig beregning af tilbagebetalingen

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og meddelelsen om værdiforringede aktiver, idet den har beregnet tilbagebetalingen fejlagtigt.

- 4) Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet ved beregningen af tilbagebetalingen

Det gøres i denne sammenhæng for det fjerde gældende, at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet den ved beregningen af tilbagebetalingen har behandlet HSH Nordbank ringere end andre sammenlignelige tilfælde.

- 5) Femte anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og proportionalitetsprincippet ved indrømmelse af tilladelse under påbud om en uforholdsmæssig stor balancereduktion

Endelig gør sagsøgerne gældende, at Kommissionen også har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og proportionalitetsprincippet, idet den har gjort en uforholdsmæssig stor balancereduktion for HSH Nordbank til en betingelse for Kommissionens tilladelse.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende krise og vurdering af omstrukturingsforanstaltninger på grundlag af statsstøttere reglerne (EUT 2009 C 195, s. 9).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [artikel 88 EF] (EFT L 83, s. 1).

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen om behandlingen af værdiforringede aktiver i Fællesskabets banksektor (EUT 2009 C 72, s. 1).

Sag anlagt den 15. november 2012 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-500/12)

(2013/C 26/120)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) (ved barrister B. Kennelly og advokaterne E. Vahida og I. Metaxas-Maragkidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annulation af artikel 1 i Kommissionens afgørelse af 25. juli 2012 i statsstøttesag SA.29064 (2011/C) (ex 2011/NN), som fastslår, at de differentierede satser, som blev anvendt i den irske lufttransportafgift (air travel tax, herefter »ATT«) i perioden fra den 30. marts 2009 til den 1. marts 2011, udgjorde ulovlig statsstøtte, der var i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF.

— Annulation af samme afgørelses artikel 4, 5, og 6.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

- 1) Første anbringende, hvorefter Kommissionen begik en retlig fejl, da den fastslog, at satsen på 10 EUR i ATT var den »normale« eller »legitime« »standard«-sats, til trods for at denne højere sats på alle relevante tidspunkter var i strid med EU-retten.